

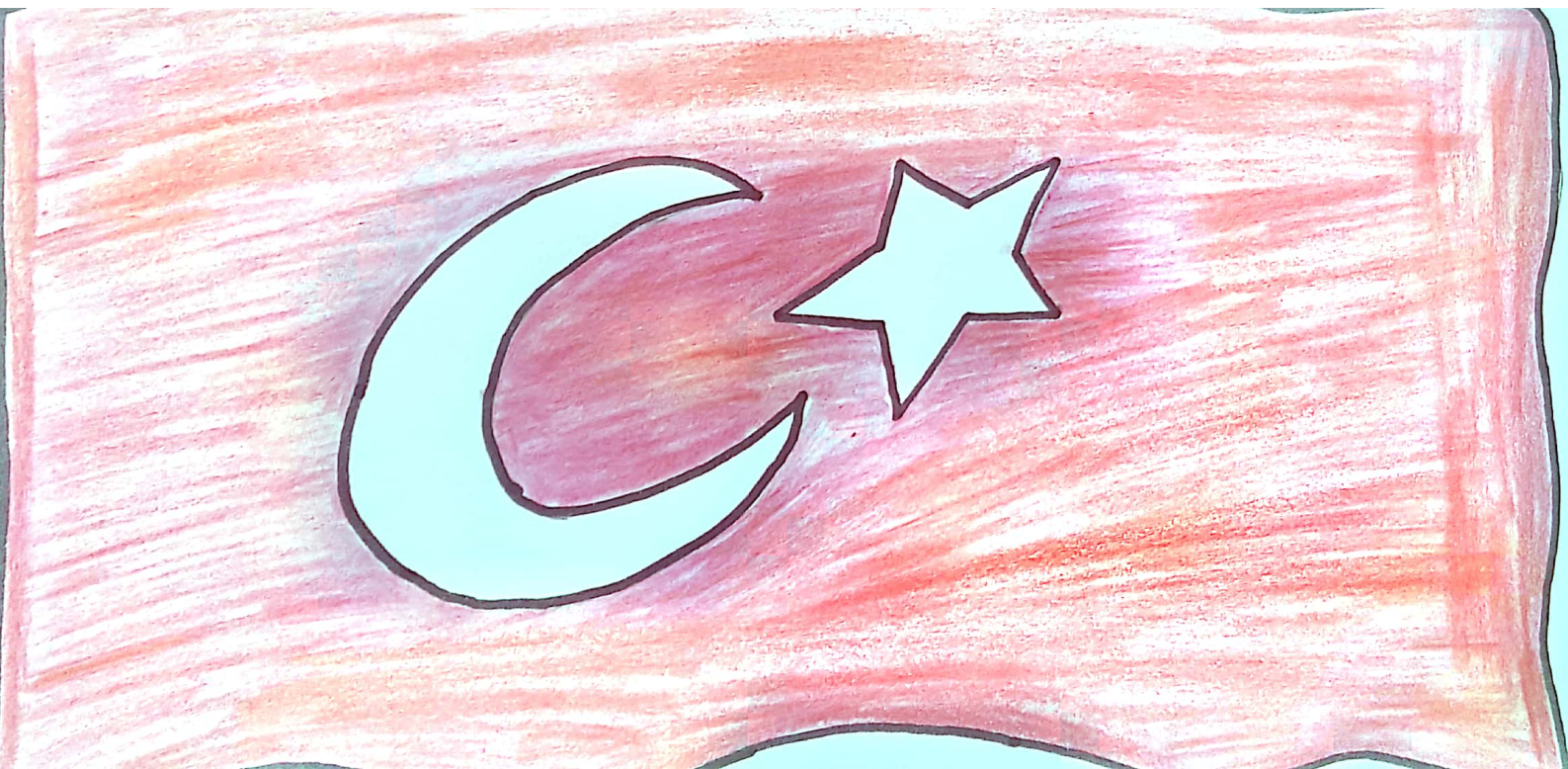
NE OLLRSAN OL
YINE GEL ∞

İRÜ ve

NA

9-D

ÖN SÖZ

Besni Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi 'nde 9, 10, 11 ve 12.

Sınıflar arasında yapılan yarışmada hoşgörü kavramını ele aldık ve bir dergi hazırbdık Bu derginin amacı öncelikle insanların hoşgörüylüiyi kavrayıp kavradıklarını gercek hayatının hemen her noktasında uygulamasıdır.

Biz bu dergiyi hazırlarken amacına uygun olarak ve herkesin anlayacağı sade ve akıcı bir dilde yazdık Anlatımı etkili kılmak için Anlatım tekniklerinden ve Anlatım biçimlerinden yararlandı

Bunların yanında dergimizi kurallar gereğesinde karikatürlerle destekledik Dergimizi hikayeler, karikatürler kompozisyonlar Bil bocalım, şiirler bulmacalar olmak üzere ayırdık ve böylece okuyucumuzu sıkılmaya çalıştık Bence bu dergi bizler için faydalı olacaktır

Dergimizin sizleri doğru yola iletmesi dileğiyle.

Yusuf Miras

Küçük
Yusuf

16 DİLDE

HOSGÖRÜ

Tolerance → İngilizce

Toleranz → Almanca

Tasamuh → Arapça

Xoşgörüŧ → Azerice

Tolerancija → Bosnalca

Ḡōngchāi → Çince

Handurzhaghakanut 'yun → Ermenice

Tolérance → Fransızca

Tolerancia → İspanyolca

Tolerans → İsveçce

Tolleranza → İtalyanca

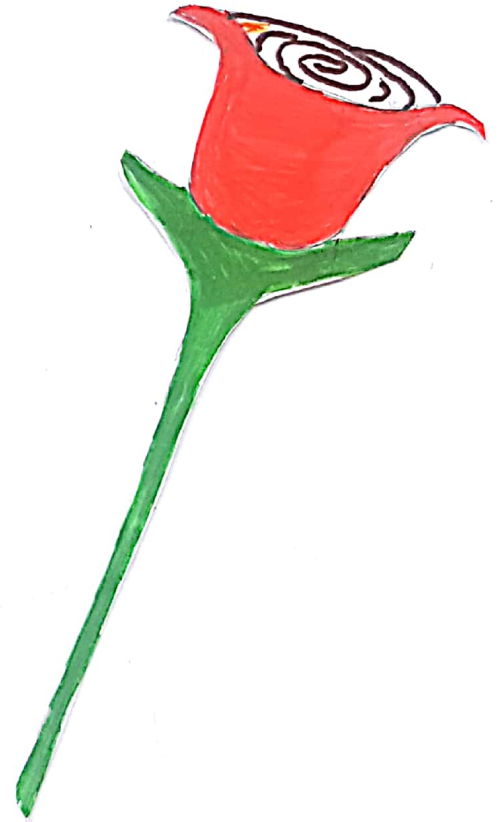
Tözimdilik → Kazakça

Ḡırdımkaylık → Kırgızca

Tolerantia → Latince

Chidam → Özbekçe

Hosgörü → Türkçe

Jurdagül
GOBAN

Hoşgörü Nedir ?

Hoşgörü bence bahçedeki çiçeklerin uyumudur. Daha açık anlatmak istersek şu cümlelerle açıklayabiliriz.

Şimdi gözlerinizi kapatın ve hayal edin. Bir yoldasınız ve tam karşınızda bir bahçe. O bahçede bir tane gül hayal edin. O gül o kadar muhteşem ki gözünüzü alamazsınız. Sonra o bahçeye girin. O gülün kokusunu alırsınız başlarda, fakat bir süre sonra kokusu geçer. Bir bahçe daha hayal edin. Orda envayi acaib çiçek olsun. Sümbüller, zambaklar, güller, papatyalar... Bir de o bahçeye girin o bahçe sizi büyüü altına alacaktır. O büyüden kurtulmak istemeyeceksiniz. Uyumuna ahengine kapılacaksınız. İşte hoşgörü budur. Uyum ve ahenk...

Sin...
kayalayacak
kapitlarimi
gunda sende
sirde oldu-
gus karsisi

Buyyuncel
bu labor!
sende bang
posterecekin

Hayir
gocgun

Olayki
Ozell

Nedenki!!!
Nimi

Sabacqim diye
ana ki adim mi?

Dünyaca Ünlü İnsanlar Ve Sözleri

Cahil kişi gülün güzelliğini görmez, gider dikenine tokılır. = Mevlana

Öyle horozlar vardırki Öttükleri için güneşin doğduğunu sanarlar = Granville

Bilelim ki milli benliğini bilmeyen milletler, başka milletlerin avıdır. = Atatürk

Kapımıza değil; Kalbimize vuran buyursun = Şemsi Tebrizi

Takdir ediliyorsan değil, taklit ediliyorsan başarmışsın demektir = Einstein

Yarın bambaşka bir insan olacağım diyorsun, Neden bu günden başlamıyorsun. = Epictetüs

Çiçeğin dikenini var diye üzüleceğimize, dikenin çiçeği var diye sevinelim. = Goethe

Başta kakılan bir iyilik daima habere yerini tutar. = J.B. Racine

Bu dünyada beni birkaç kişi anladı, Onlar da yanlış anladı. = Einstein

Öyle güzel görmelisin ki insanlar seni ağızla söyleyemeyenler = G.G. Marquez

Cesaret insanı zafere, kararsızlık tehlikeye, korkaklık ise ölüme götürür.
Yavuz Sultan Selim

- Ne iş yaparsın dedi hammalım dedim. Nasıl yani dedi. "Elimden tutmasını bilen, yüzüğünü taşıyım" dedim. Sunay Akın.

Sinan
ÖZTÜRK

- Alıntıdır -

မုဆိုးဝံ့! မိ! မိ! မိ! မိ! မိ! မိ! မိ! မိ!

Hosgörü

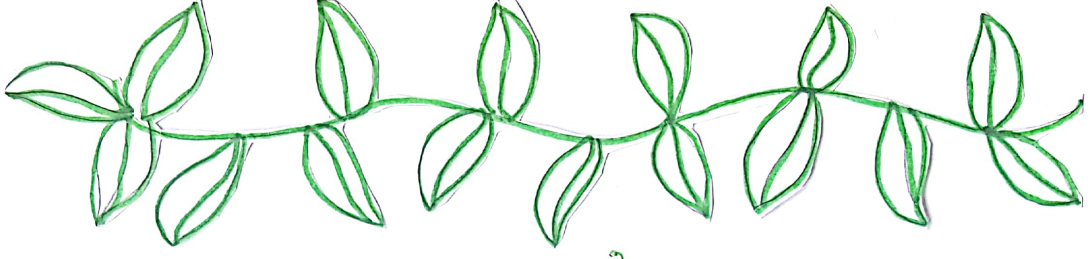
Hosgörü sözlük anlamında alttan almak, hoş karşılamak anlamına gelirse de bu kavram çoğu kişiye yaktır. Ama önceden yani bu kavramın milletin bir arada yaşadığı Osmanlı Devleti'nde Devleti'nde Hristiyanlar için Kiltise, müslümanlar için cami aynı yerde ve hatta yan yana bile dururken kinse dırar mıyandı? Ya da hertesin yapamadıkları herkesin önüne hoş karşılayınca sende yor. Birinin yaptığı e ufak hatayı bile alttan almıyor onu hoş karşılamıyor. Belki bu kavramda genelleme yapılmamalı, çünkü bazı insanlarla gerekten tam anlamıyla hoşgörü duyulur. Bu an sığın bir çok savaşın altında hoşgörü de? Altınlar doğrudur. Çünkü genellikle milletler kendi altına alabilirler. Örneğin sosyal medya ve teknolojinin de hoşgürden yoksun olması yetmiş bireylerin hoşgürü olmanasına alt yapı hazırlıyor. Genelde kollanan ayınlı çoğunlukla Savaş ayınlı ya da birinin? ereli ayınlı. Bu yerine daha hoşgörü kavramına odaklı, birkaç ayın kodlansa belki su an böyle bir toplum olmazdı. Ya da birin ülkenin de bile başka ülkelerden gelecek birin vatanında yaşamını sürdüren insanlar ve ve rahatlıkla geçim kaynağı bulup hayatlarında toplum ruhu daha dayanılı yapıyorlar. Ki hoşgürü bir imkânların daha fazlasını istemeyen, refah seviyesi yüksek toplumlar onaylı. Birine için yetmiş gençlerimle lütfen hoşgörü kavramına birer daha özen gösterelim.

HOŞGÖRLÜ

Küsleri barıştıran,
Kıyınları kapatın,
Kötülüğü durduran,
Bir duygudur hoşgörü.

Sevginin yolunu açan,
Kavgaları, savaşları bitiren,
Önyargıyı kaldıran,
Bir güçtür hoşgörü.

Girkinin güzelleştiren,
Hayata anlam katan,
Dostluğun kıldır açan,
Bir sihirdir hoşgörü.

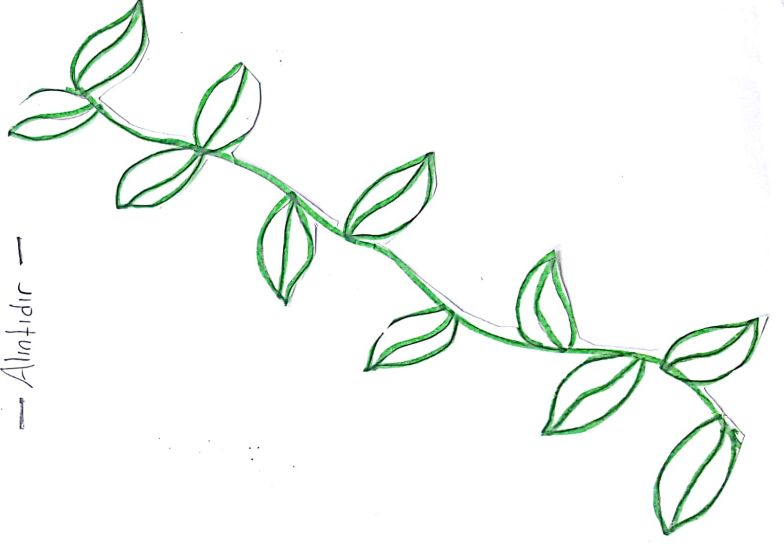
Fatma Nur Görgel

ö	ü	y	g	d	f	h	i	l	p	g	m	s
z	n	k	a	b	c	f	l	d	e	i	e	i
p	m	o	s	g	ö	r	ü	k	s	r	g	u
a	e	v	ö	p	a	u	v	y	b	v	c	f
r	p	j	g	y	d	f	g	z	e	i	m	t
o	l	f	u	s	u	v	z	s	l	w	l	b
a	d	d	o	p	ö	z	t	v	y	h	h	l
d	a	a	n	i	s	m	a	y	e	m	p	a

Trenin penceresinden bakan 24 yaşlarındaki bir genç.
heyecanla bağırdı "Baba bak ağaçlar arkadaş kaldı." babası
gülümsesti fakat yakınılarda oturan bir çift gencin çocuk-
su davranışlarına şaşırıldı. Genç bir kez daha bağırdı "Baba
bak bulutlar arkamızda kaldı" diye. Çift en son dayanamayıp
yaşlı adama "Senin oğlunuzun yardımı ihtiyacı var neden onu
içer bir doktora götürmüyorsunuz?" diye sordu babası şöyle
cevap verdi "Zaten şu an hastaneden dönüyoruz oğlum de-
vran görme engelliği için gözleri aciledi..."

Her insanın bir hikayesi vardır. İnsanları tanımadan onları
yargılamayın gerçekler farklı olabilir.

— Alıntıdır —

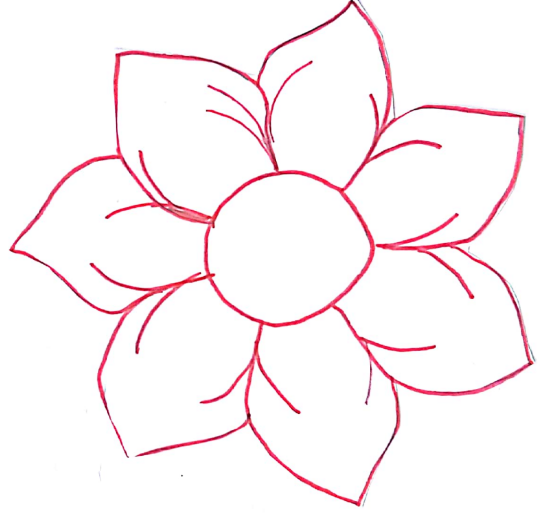
HOSGÖRÜ

Hosgörü anlayışlı olmak demektir.
Toplumda böyle davranmak gerekir.
İnsanlar birbirine böyle olduğu sürece
kışiler mutlu bir yaşam sürdürecektir.

Kimse hoşgörüsü tam olarak bilmiyor.
Kın ve nefretle bir yaşam sürdürüyor.
Hoşgörüsü dolu olması gerekirken
Bencilliği ve öfkesiyle gabalıyor.

Hosgörü her insanın yapması gereken bir durumdur.
Karşıya olan tolerans hoşgörüsü sağlamış olur.
Dünyada huzur ve refaha erişmek için
Karşıya olan davranış önce vicdana sorulur.

Her insanın ten rengi aynı olmayabilir.
Her insan aynı şeyi sevmek zorunda da değildir.
İşte bu durumu anlayabildikimiz zaman
Hoşgörü olabilmizi demektir.

Zeynep BOZTEMİR

HOS GÖRÜN

Ben hep haklıym büyümekten. Başlarda anlayamadım nedenini. Çok düşündüm ama bulamadım bu haklılığın sebebinin. Sınırlarda ise anlıyorum. Düşündükçe daha çok neden buluyorum. Mesela arkadaşlarımla bahçedeki ağacın elmalarını toplarken hercad-ğimizi ebe ve bunu yaparken etrafa saçtığımız güllükükler. Bunlar gerçekten yaşamaya değer anılar. Ama büyüdüğümde bunları yaşamayacağım. O zaman için bu kadar zabıya gerek kalmayacak. O zamanın tadı da küçükken yaşadıklarımız kadar güzel olmayacak. Biliyorum bunlar basit ve sıradan nesnelere. Ancak bütün nedenler bu kadar basit ve sıradan olsaydı. Ne gerek ki gerçekler esirdi. Dün izlediğimi bir habere izlediklerim kanımı dondurdu. Bir baba daha dört yaşındaki kızının doğum gününü kutlayıp çok sevdiği tabağının macına gitmek için evden çıkıyor. Yolda da karnını dayırmak için arkadaşlarıyla birlikte bir yerde oturup yemek yiyorlar. Bu sırada macı başlıyor ve televizyonlardan canlı yayın geliyor. Yemeğini yiyen baba çok sevdiği tabağının attığı galle çok seviyor. Bunları gören baba tabağının tarafına bura çok sinirleniyor. Ve kızılıklı olarak söküğü tartışma başlıyor. Baba evine giderken yolda ösünü kesen magendalar onu görür bir şekilde derpediyorlar. Ve arada hayata gözlerini yumuyor. Bu olayın üstüne siz ne dersiniz? Bilmiyorum ama ben buna hoşgörüsüzlük diyorum. Bizler insanız hepimiz birbirimizden farklıyız. Farklı fikirlerimiz, farklı inançlarımız, farklı ilgi alanlarımız olabilir. Zaten bunun aksi de sağma olurdu. Biz herkesten ve her şeyden özel kılın farklılıklarımız değil mi zaten. Düşünelim herkes aynı düşünür. O zaman ne tedi kalırdı düşünün, yaşamam. O zaman neye yarar. Farklı insanlar farklı yerler görmeye. Bunu anlatırken bu kadar kolayca insanların anlamasını seçilene bir o kadar zor.

Biliyorum çok iyi insanlar var. Bütün bu farklılıkları saygı ve hoşgörü ile karşılayan insanlar var. Başlılara yordım eden, kimsesiz acizlikleri koruyup kollayan, hayvanları çok seven ve onlar için sabıyalayan ve daha bir çok şeyle iyi insanlar var. Karşısındaki insanları ne dış görünüşüyle, ne de fikirleriyle eleştirmeyen insanlar var. Trafikte birbirine yol veren hoşgörülü insanlar var. Ama bunların içinde hoşgörüsüz ve tel bir insan kalsa bile beni üzzer. Elimden geldikince önünün yettiğince insanlara hoşgörüyü benimsetmek için çalışıyorum. Ben şimdiden başlıyorum. Şu an yazımı okuyun herkeze sesleniyorum. Hoşgörüyü hayatımızın baş kalesine koyun. Kendiniz ne kadar edinin. Birbirinizi hoşgörün. Yaşadığınız kadar sevin. Ve unutmayın ki sevdiğiniz kadar yaparsınız. Saygı, sevgi ve hoşgörüyle kalın...

HALKIN DİLİNDEN HOŞGÖRÜ

Ufuk Başdağ' a "Hoşgörü nedir?" diye sorduk:

Ufuk Başdağ: Bir insanın empati kurması

Sizce Türkiye hoşgörülü bir ülkemi?

Ufuk Başdağ: Değil

Peki Türkiye hoşgörülü bir ülke olması için neler yapılmalı?

Ufuk Başdağ: Toleransımızı sağlamalıyız.

Albuzer Esim'e "Hoşgörü nedir?" diye sorduk:

Albuzer Esim: dürüst, Medeniyet

Sizce Türkiye hoşgörülü bir ülkemi?

Albuzer Esim: Hayır, Değil

Peki Türkiye hoşgörülü bir ülke olması için neler yapılmalı?

Albuzer Esim: Eğitim sistemini değiştirmeliyiz.

Tutku Şahin'e "Hoşgörü nedir?" diye sorduk:

Tutku Şahin: karşısındakini olduğu gibi kabul etme

Sizce Türkiye hoşgörülü bir ülkemi?

Tutku Şahin: Değil

Peki Türkiye hoşgörülü bir ülke olması için neler yapılmalı?

Tutku Şahin: Eğitim sistemini değiştirmeliyiz.

HOS GÖRMEZLİ

Hayat...

Benim için tam bir saçmalık. Paran var. Gücüm var. İstedğim zaman istediğim her şeyi yapabiliyim. Çok sıkıcı değil mi? Benim gözümde her zaman böyle bence yaşamaya bu hayat değmez ya.

Şimdiyse yağmurlu bir günde dar bir sokakta geçiyordum. Gündüz vaktiydi. Yağmur çok az yağmasına rağmen her taraf toprak kokusuyla dolmuştu. Bir adam gözüme çarptı. Bana doğru yürüyordu. Ve tek bacağı yoktu. Yanına gelince elindekî sepeti bana gösterdi. İçinde 10-15 yumurta vardı belli ki bana satmak niyetindeydi.

Bense onun eski ve yamalı kıyafetlerini süzüp ondan öğrendiğimi söyledim ve onu yok yere azarladım. O ise taş gibiydi donuk bir sesle özürlü dedi ve gitti...

Engellilerden nefret ederim. Ayrıca onları hiçbir zaman insan yerine koymadım. Benim gözümde engelliler insan değil ve yarım insan.

Bir sonraki gün yine o adamı gördüm. Elinde aynı sepet bir yetimhaneye girdi. Acıktığı anda ne işi var çok merak ettim. Ben de yetimhaneye

girdim. Ve onları ancak orada çalışan hademeden öğrene bildim. Meğer o adam her hafta için yumurta satıp, hafta sonu burağa gelip çocuklara imkanınca hediye alıp, polycro kostümüyle onları biraşa olsun. eğlendirmeye çalışmış. Ve bu çocukların hepsi engelliymiş. Yetim haneden çıkar-ken o adamı gördüm. Satat olmasına rağmen son gücüyle onları çocukları güldürmeye çalışıyordu. Ve ilginç olan yanı ise, çok mutluydu. Oysa onun parası yoktu. Bu iş karşılığında para da almıyordu.

Peki nasıl bu kadar mutlu olabiliyordu?

Kendimi dışarı zor attım. Nözümden yağmur gibi yaşlar akıyordu. Sonunda kafama denk etti.

O an anladım. Bildiğim her şey yanlışmış. Bu hayat tamamen sağmalık olamazdı. Önyığı. İşte sağmalık olan buydu. İnsanları önyığı ile değil hoşgörüsüyle görmeliyiz. Bundan daha da önemlisi hayatı hoşgörüsüyle görmeliyiz. Sanırım ancak böyle mutlu olunabilir...

~ SON ~

Fatma Nur Gürgeçel

Durakta Bir kaç Dakika

Uzun zamandır Besni'de okuduğum okulun pansiyonunda kalıyordum. Sonunda resmî tatil olan 29 Ekim kapıya dayanmıştı. Pazartesi günü 29 Ekim'e denk geldiği için evimde 2 gün 3 gece geçirebilecektim. Cuma günü okul sıkışı benden otobüse, gitmemi emlekleme, bir buçuk saatlik yolculuk sonunda Antep'teydim. Şimdi sadece otogardan evime gitmek için dolmuşa binmeliydim. Otogar çıkışında durakta beklemeye başladım. Yanıma yüzünde yanık izleri olan, yaşlıca, tubaf giyimli, görenlerin deli sandığı bir adam geldi. Oturdu.

- Çakmağın var mı genç?
- Yok emmi?
- Ya kibritin?
- Ben öyle şeylerle ilgilenmem. Zaten onların işime ne faydası görülmüştü?
- Sen niye böyle bu saatte okul elbiselisin?
- Ben Antep dışında okuyorum, yene geldim.
- Kaç yaşındasın?
- 15
- Baban ne iş yapar?
- Çiftçi.
- O zaman annen-baban ayırdır senin.
- Nereden bildin emmi?
- Adamcağız Antep'in neresinde çiftçilik yapar. Toprak yok ki her yer beton.
- Hablisin, dedim.
- Senin sevgilin var mı? Diye sordu.

O an cihlerin tepeme çıktı işte. Adam daha benim adımla bile bplmeden "Sevgilin var mı?" diye soruyor. Neyse dedim, kasamât bir cevap veririm olur biter. Zaten adam deli gibi görünüyö, yazıktır senahır biraz hoş göreyim.

- Yok emmi, Zaten şu aralar son dedim o. Onca dersin arasında...
- Nerede okuyorsun?
- Besni'de.
- O halarda kız bulursun ornlardan al. Antep'tekilerin hepsi bir kotoz, dedi.

Adam resmen sabrımı sınıyordu. Ben dersim var çalışmamıym diyordum,

9/11 Sınıfın Dergi Hakkinda Gözlemleri

Zeynep Yıldırımoglu: Güzel olduğunu düşünüyorum. Günlük notlarımızın hepser emel verdi.

Ummü Gülşim Öner: Bence bu dergi güzel oldu.

Yurdöğül Çoban: Çok başarılı. Bence sonucu güzel olacak.

Mustafa Özlükerem: Bence buna gerek yoktu.

Mısır Adıgüzel: Arkadaşlarıma verdikleri emel için teşekkür ederim. Sonuç olarak güzel bir şey olduğunu düşünüyorum.

Dilara Esen: Herkes fazlasıyla emel verdi. Güzel olduğunu umuyorum.

Yusuf Mınac Küçük: Bence hiçbirimiz organize olamadık ama organize olsaydık kesin kazanırdık. Gene de herkesin ellerine sağlık. İnşallah başarılı oluruz.

Mustafa Efe Karakul: Bence öğrenciler bu olayı yeterince iyi değerlendiremedi.

Mınac Çelik: Güzeldir. İnşallah başarılı oluruz.

Güzellehan Turan: Bence güzel oldu, sınıfın güzel bir iş çıkarıldı.

Fatma Önder: Bence buna gerek yoktu buna rağmen güzel oldu.

Zeynep Bostancı: Güzel bir çalışma olduğunu düşünüyorum.

Sıla Keleş: Yeterince emel harcadığımızı düşünüyorum. Hal eden kazanır.

Hayranisa Karaca: Bence dergi işi çok mantıklıdır. Günlük hayatın okulu sadece derslerden ibaret olmadığını eğlence gerektiririnin katkısında olduğunu gösterdi.

Fatma Yüksel Ömeroglu: Bence dergi için sınıfın katkısı özel ama buna rağmen içerik ve görsellik güzeldir.

Fatma Betül Özcanlı: Bence buna gerek yok!

Sude Nur Kalgın: Bence dergi anaemine uygun oldu.

Sinan Özlükerem: Büyük emel harcadık, İnşallah hak eden kazanır.

Emre Çopur: Dergiye çok emel vardı. Birincileri gerçekten hak ettik.

İlker Yasin Okuslu: Bence tüm sınıf güzel çalıştı. Eğer uyumlu olsaydık kazanırdık.

Zekeriya Efsel Karadayı: Dergi güzel oldu.

Halise İslamaz: Bence derginin anaemide sonucunda güzel oldu. Kazanmak dileğiyle.

Hadice Toprak Saitimza: Bence derginin anaemide sonucunda güzel bir etimlik.

Gafleri Çoşkun: Dergi güzel oldu. Herkese emel için teşekkür ederim.

Fatma Nur Gökçel: Dergi emel güzel oldu ama hepse bunu değil için değil de hoşgörünün önemini anlamak için yapsaydık. Herkes için hirsiz bence.

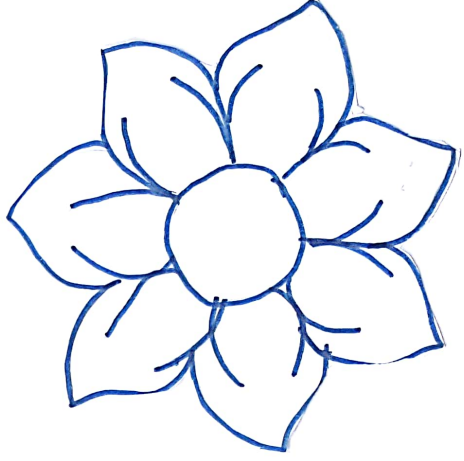
Coşkun:

ASCI VAR MIDIR?

Dünyanın civrisi kapımız demek yerine,
Dünyanın hakkını kapımız diyebiliriz.
Aslında kapı o her şey yerine,
SİZ kendi dünyanızı düzelttiniz.

Asci var mıdır hoşgörünüzün dünyanın
şansı var mıdır gerçekleştirmesinin bu rüyamın
diyece ne anlamı kalır yaşamının
Neslini mi tüketeceğiz gününları

Konu konunun kılına muhtaç olduğu gibi
Canlılarında hoşgörüne ihtiyacı vardır.
Aslında bütün dünya bir kül gibi
Canlılarda bunu anlamaları için zamanı ihtiyacı vardır.

Uzun
ADIGÜZEL

Tarihlerden 28 Kasım 2012 bilgiler musunuz bu tarih ne anlara gelebilir... Benim hayatımı nasıl alt üst ettiğini... Nasıl anlatacağım, nereden başlayacağım bilmiyorum. Bu yazıyı yazarken geçişten haklım oluyorum. Ama bir yandan başlanıyım... Ben Zeynep. 20 yaşındayım. 6 sene önce annemi kaybettim. Şu an annemin annesinin nasıl ölüğünü merak ediyorsunuz. O günü anlatmak benim için aynı acıyı tekrar yaşamak demek, ama yazıyı bitirdiğimde aklımda sara işaretleri kalmasın için sizlere o günü anlatacağım. Bir gün annem mutfağa yemek yaparken başını eğmişti. Anam yere çökmüş, başını ellerinin arasına almış ve deli gibi bağırıyordu... Babama annemi kucakladığı gibi arabaya bindirip ve hastaneye götürdü. Annemi hemen ameliyata aldılar. O ameliyat sanki benim için yıllar sürdü. Bu arada geçen olaylar nedeniyle ne hissedeceğimi bile bilmiyordum. Kandıralarım Küçük abla için fatıhda dağılırdı.

Annem sonunda ameliyattan çıktı. Bu yaşadıklarımın sebebi benimde kalırdı oluyordu. Üzülürüm ki bu sadet tehlikeli bir şeymiş ve tüm riskler vermiş. Annemin ölümüne aklımdan bile geçirmek istemiyordum. Anadan bir hafta geçti. Annemde gözele görünmez olmağa başladı. Mesela annem daha önce hiç birimise tepki vermemişti ama teyzemin gündüzünde geçerken yavaşlar gelmeye başladı. Annem ve teyzem yıllardır küstü. Teyzem annemin bacasına gelenler dışında hiçbir annemi görmeye gelmezdi. Keste irat edip yıllarca kis kalırdı. Buda teyzemin annemi sen görüşü olmazdı. Annem teyzem girişken sonra küçü bir süre içinde doktorların doktorları ve kızından güzel gözlerini hayata yandı. Annem öldükten sonra babama evlendi. Arca benim ve kızımların tüm sorumluluğunu teyzem aldı. Annem öldükten sonra babama evlendi. Arca benim için her şeyiyle cevap verdi. Bize bir gün bile sesini yükseltmedi. Zor zamanlarında o kadar hoşgörülü davranıyordu ki bugün hayata tutunmuşum. Şu an tıp fakültesinde 2. sınıfta okuyorum hayatta başlanıyım herşey teyzeme ama en çok da onun hoşgörüsüne banyo- luyum özellikle ve hoşgörüsüyle kalın...

Son Pişmanlık

Estem geçirdiği onca acı ve hüznün ardından liseye başlayacağına. Sınavı girmeden bir kaç ay önce kanserden annesini kaybetmişti. Bu acıya dayanmayan babası da hayatına son verdi. Belli de bir insan için hayatla en katlanılmaz olan acılar karşısında Estem dimdiğiz durdu. Sınavı girdi. Sınav sonuçları çok iyiydi ve gayet iyi bir eğitim veren bir okula yerleşti. Ne yazık ki güzel ortadokuzlukları kurtulmadı. Sınıf ortadokuzları becerikli ve şımarıklardı. Bu nedenle okulumu bile değiştirmeyi düşündü. Fakat ortadokuzların aksine öğretmenleri son derece iyi kalpli güler yüzlü ve hoşgörülü insanlardı. İnkilâpda özellikle Zeynep öğretmen çok severdi. Zeynep öğretmen özellikle Estem'in sorumluluğu biribir ilgilenirdi. Zeynep öğretmen bir gün sınıfa geldi ve veli toplantısı olacağını duyurusunu yaptı. Bütün velilerin katılmasını zorunlu olduğunu da ekledi. Estem'in yüzü asıldı çünkü kendisine dönüşümlü olarak bir kaç sınıf ortadokuzları için onunla dağa geymeye başladılar. Estem o gün onları annesi ve babası öldüğü gün kadar uğrandı. Yurda girip birkaç hafta ağladı. Yıradığı bütün bu acıya rağmen ortadokuzlarına karşı davranmadı, onlara kavgaya etmedi ve hiçbir zaman onların kötülüklerini istemedi. Bu olaydan kısa bir süre sonra onunla dağa gelen ortadokuzlardan birisi olan Tayda'nın annesi trafik kazası geçirdi ve ölecekti. Tayda o günden sonra Estem'e yaptıklarını ve bütün buna rağmen Estem'in onlara özerk dedi. Estem kendine yapılan onca şeyi rağmen Tayda'yı affetti. Estem Tayda'nın kötü günlerinde onu hiç yalnız bırakmadı. Tayda'yı da bu yorumları oldukça olgunlaştırdı. Tayda Estem'den bir çok şey öğrendi. Ana baba içinde belli de en önemli insanlara her koşulda hoşgörülü yaklaşmalı.